

[Nielsen-Man.]

Tilsyn med disse Forhold, saa at de Arbejdere, som bliver udført, ikke bliver urimeligt dyre, og saaledes, at vi bliver forskaanet for den Demoralisering og — kan man vel ogsaa føje til — den Svindel, som vi har set saa mange sørgelige Eksempler paa, da Befæstningsarbejderne blev udført.

Jeg vil ogsaa indtrængende henstille, at Iværksættelsen af disse Arbejder sker efter nøje Afvejning af en Række Hensyn, derunder ogsaa et, som jeg vil tillade mig at pege paa. Jeg var meget forbavset ved at høre det ærede Medlem Hr. Henry Hansen gøre opmærksom paa, at der var mange Arbejdere, som med Længsel saa hen til, at disse Arbejder blev sat i Gang, for at de kunde faa Beskæftigelse, og det blev nævnt, at der f. Eks. i Hjørring Amt var 2 006 arbejdsløse, væsentligt Arbejdsmænd, for Øjeblikket. Det forbavser mig noget, men naturligtvis, naar det ærede Medlem siger det, maa det vel være rigtigt. Det er imidlertid en Kendsgerning, at det i Hjørring Amt er næsten umuligt at faa Arbejdere anvist til Landbrugsarbejde. Hvis man henvender sig paa Arbejdsanvisningskontorerne — det gælder baade Amtsarbejdsanvisningskontorerne og de stedlige Tremandsudvalg og Dansk Arbejdsmandsforbunds Afdelinger i de forskellige Byer —, siger de, at de ingen Arbejdere har. Nu siges der altsaa, at der er 2 000 arbejdsløse i Hjørring Amt, væsentlig Arbejdsmænd, men saa er det dog beklageligt, at samtidig med, at der findes saa mange arbejdsløse, ligger der virkelig produktivt Arbejde, som ikke kan blive udført; det drejer sig ikke alene om Landbrugsarbejde, jeg har f. Eks. set i Bladene, at Statens Brunkulslejer ikke kan faa deres Arbejde udført, og vi har vel alle sammen set, at der er Mangel paa Arbejdskraft i Tørvemoserne, saa at Brændselsproduktionen bliver mindre, end den ellers vilde blive. Jeg vil henstille, at hvor der er en saadan Arbejdsløshed til Stede, samtidig med at der er en udtalt Mangel paa Arbejdskraft til Arbejder, som disse arbejdsløse meget vel er i Stand til at udføre, bør man henvise de arbejdsløse til dette Arbejde, selv om der maaske kan blive Tale om at henvise dem til et Fag, som egentlig ligger uden for deres Uddannelse. Det bør ikke være saadan, at man igennem længere Tid kan have en Kategori af arbejdsløse, som kun vil og kan beskæftiges ved et ganske bestemt Arbejde, naar der ligger produktivt Arbejde, som ikke kan blive udført paa Grund af Mangel paa Arbejdskraft, paa andre tilsvarende Omraader.

Jeg vil ikke gaa saa vidt som at sige, at man burde lukke af for Understøttelsen i saadanne Tilfælde, men jeg ønsker indtrængende at henstille, at man fra Administrationens Side vil være vaagen over for saadanne Forhold og sørge for at faa den tilstedeværende Arbejdskraft anvendt bedst muligt til Samfundets Gavn.

Det Spørgsmaal, som man i Folketinget har været inde paa, om Krigsforsikringen for Landbrugsjord skal anvendes paa disse Forhold, skal jeg ikke komme ind paa. Jeg har forstaaet, at dette Spørgsmaal er henskuet til Afgørelse af de kompetente Organer, og dermed er jeg tilfreds.

Jeg vil i denne Forbindelse gerne gøre den Bemærkning, at principielt synes jeg, der maa anlægges samme Betragtning paa disse Forhold, hvad enten det drejer sig om Landbrugsjord eller Jord i Byerne, der falder uden for Krigsforsikringen. I øvrigt er jeg tilfreds med den højtærede Ministers Udtalelser om, at denne Lov ingen Forskel gør med Hensyn til Forholdet til Krigsforsikringen, og at man kun i Tilfælde, hvor Staten har udbedret de Krigsskader, der er Tale om, vil lade Statskassen træde ind i Stedet for Lodsejerne.

Jeg forstaaer, at der vil blive Tale om en kort Udvalgsbehandling, og vi vil med Interesse deltage i denne og da særlig dèr afvente de Oplysninger, den højtærede Minister er i Stand til at give os med Hensyn til Lovforslagets Forhistorie og de Forhandlinger, der i Tilknytning dertil har været ført.

Jeg vil til Slut ønske den højtærede Minister Lykke og Held til at administrere denne Lov paa en saadan Maade, at den vil give ham Popularitet — det tror jeg den vil gøre, men paa den anden Side vil den, hvis Administrationen af Loven ikke bliver tilfredsstillende, skabe en ikke lille Utilfredshed i vide Kredse.

Jørgen Jørgensen: Denne Lovs Tilbivelse er et ganske interessant Eksempel paa, hvordan man kan arbejde hurtigt, naar det er nødvendigt. Det er ganske besynderligt at lægge Mærke til, at Loven er færdig, næsten før den kan bruges. Det synes jeg tjener til Oplysning for mange af de Mennesker i vort Land, der har den Opfattelse, at det gaar for langsomt herinde.

Nu er Forudsætningen for, at saadan noget som dette kan gennemføres med den Sikkerhed, Fasthed og Hurtighed, som skal til, naturligvis, at Embedsmændene løber den Risiko, som det ærede Medlem Hr. Henry Hansen nævnte. Men det viser